

УДК 398(477)(092)

DOI <https://doi.org/10.17721/fovia.philologica/2024/8/8>

Марина МИЦЮК

аспірантка Навчально-наукового інституту філології, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, вул. Володимирська, 60, м. Київ, Україна, 01033

ORCID: 0000-0003-1560-4096

marinaua98@gmail.com

Бібліографічний опис статті: Мицюк, М. (2024). Ритуалізовані тексти морського піхотинця України як сучасні форми фольклорної героїки. *Folia Philologica*, 8, 65–72, doi: <https://doi.org/10.17721/fovia.philologica/2024/8/8>

РИТУАЛІЗОВАНІ ТЕКСТИ МОРСЬКОГО ПІХОТИНЦЯ УКРАЇНИ ЯК СУЧАСНІ ФОРМИ ФОЛЬКЛОРНОЇ ГЕРОЇКИ

Ритуалізовані тексти морського піхотинця України, зокрема клятви, гасла та поминання полеглих побратимів як сучасні форми фольклорної героїки, є важливими для формування та передачі цінностей і норм у військовому середовищі. Мета дослідження – аналіз ролі цих текстів у формуванні колективної ідентичності та патріотизму серед морських піхотинців. У статті проаналізовано корпус ритуалізованих текстів морського піхотинця України як сукупність форм фольклорної героїки, що не лише підтримують спадковість військових традицій, а й відображають нові виклики та реалії російсько-української війни. У праці розглянуто вплив цих текстів на зміцнення бойового духу, а також на формування стійкої мотивації та відданості ідеалам свободи, незламності та незалежності. Використання методів текстуального аналізу та інтерпретації ритуалізованих текстів дозволило дослідити їхні структурно-семантичні особливості в контексті сучасної військової культури, а проведений порівняльний аналіз з аналогічними текстами з військових формувань інших країн дав змогу виявити унікальні риси та спільні традиції. У результаті дослідження з'ясовано, що такі ритуалізовані тексти, як клятви, гасла та поминання полеглих, відіграють ключову роль у формуванні військової етики та морального кодексу морських піхотинців. Вони сприяють укоріненню традиційних цінностей та водночас адаптуються до нових умов сучасної війни. Ці тексти є важливим культурним феноменом, що поєднує в собі традицію та сучасність, а отже, зміцнює зв'язок між поколіннями українських воїнів.

Ключові слова: етос, морська піхота України, клятви, гасла, поминання полеглих, ритуалізовані тексти, фольклорна героїка.

Maryna MYTSIUK

Postgraduate Student at the Educational and Scientific Institute of Philology, Taras Shevchenko National University of Kyiv, Volodymyrska str., 60, Kyiv, Ukraine, 01033

ORCID: 0000-0003-1560-4096

marinaua98@gmail.com

To cite this article: Mytsiuk, M. (2024). Rytualizovani teksty morskoho pikhotyntsia Ukrainy yak suchasni formy folklornoj heroiky [Ritualized texts of the Ukrainian marine corps as contemporary forms of folkloric heroism]. *Folia Philologica*, 8, 65–72, doi: <https://doi.org/10.17721/fovia.philologica/2024/8/8>

RITUALIZED TEXTS OF THE UKRAINIAN MARINE CORPS AS CONTEMPORARY FORMS OF FOLKLORIC HEROISM

Ritualized texts of the Ukrainian Marine Corps – particularly oaths, slogans, and commemorations of fallen comrades as contemporary forms of folkloric heroism – play a critical role in shaping and transmitting values and norms within the military environment. The purpose of this study is to analyze the role these texts play in fostering collective identity and patriotism among the Ukrainian marines. The article examines a corpus of ritualized texts as a set of folkloric heroic forms that not only preserve the continuity of military traditions but also reflect the new challenges and realities of the Russian-Ukrainian war. It considers the impact of these texts on strengthening combat morale, as well as on cultivating an enduring motivation and commitment to the ideals of freedom, resilience, and independence. By applying textual analysis and interpretive methods to these ritualized texts, the study explores their structural and semantic characteristics within the context of modern military culture. A comparative analysis with similar texts from other countries' armed

forces further reveals both unique features and common traditions. The results indicate that ritualized texts such as the oath, slogans, and the commemoration of the fallen play a key role in shaping the military ethics and moral code of the Ukrainian marines. They foster the enrooting of traditional values while simultaneously adapting to the new conditions of contemporary warfare. These texts thus emerge as a significant cultural phenomenon, merging tradition and modernity, and forging a strong intergenerational bond among the Ukrainian warriors.

Key words: *ethos, Ukrainian Marine Corps, oath, slogans, commemoration of the fallen, ritualized texts, folkloric heroism.*

Актуальність проблеми. В умовах російсько-української війни значну роль відіграють не лише бойові дії, а й наративи, які формують і підтримують моральний дух воїнів та суспільства. Серед цих наративів особливе місце посідають такі ритуалізовані тексти, як клятви, гасла та обряди шанування полеглих побратимів. Вони є не тільки засобом збереження військових традицій, а й важливим інструментом формування колективної ідентичності, патріотизму та бойової мотивації.

Клятва морського піхотинця, гасла та тексти поминання полеглих є частиною ритуального дискурсу, який сприяє утвердженню військових цінностей та зміцненню національної ідентичності в умовах війни. Такі тексти допомагають створити стійкий зв'язок між поколіннями воїнів, забезпечуючи спадкоємність традицій та адаптацію до сучасних викликів (Marine Corps Lore, 1960: 12).

Ритуалізовані тексти відіграють не лише військову, а й соціокультурну роль, адже вони формують спільну пам'ять, закріплюють моральні принципи та підтримують бойовий дух. Через них передається символічна спадкоємність героїчного минулого, що забезпечує ідейну стійкість у кризові моменти історії (10 Facts About Marine Corps History and Traditions, 2021).

Значна увага приділяється дослідженню ритуалізованих текстів як явища, що впливає на згуртованість військового колективу та його бойову стійкість. Клятви та обрядові формули не лише регламентують норми поведінки, а й виконують символічну функцію, закріплюючи військові ідеали та формуючи моральний кодекс воїна. Вони стають важливим елементом комунікації, що зміцнює почуття відповідальності перед побратимами та державою.

Таким чином, ритуалізовані тексти є не тільки формою збереження історичної пам'яті, а й засобом конструювання сучасного фольклорного дискурсу. Вони дозволяють підтримувати безперервність військової традиції та адаптувати її до нових реалій, зберігаючи ключові моральні орієнтири.

Мета дослідження полягає у вивченні ритуалізованих текстів морського піхотинця України, зокрема клятви, гасел та обрядів поминання полеглих побратимів, як сучасних форм фольклорної героїки. Дослідження покликане розкрити, як ці тексти функціонують у військовому середовищі, сприяючи формуванню колективної ідентичності та моральних цінностей у контексті російсько-української війни.

Основні завдання дослідження:

1. Аналіз структури та змісту клятви морського піхотинця, виявлення ключових символів та їхніх значень.

2. Дослідження лексичних та семантичних особливостей гасел, які використовують морські піхотинці для підтримки бойового духу.

3. Вивчення тексту поминання полеглих побратимів як форми ритуальної комунікації, що зберігає пам'ять та зміцнює зв'язок між поколіннями воїнів.

4. Порівняльний аналіз ритуалізованих текстів морського піхотинця з аналогічними текстами інших військових формувань, що дозволить виявити унікальні риси та спільні традиції.

Досягнення цієї мети дозволяє глибше зрозуміти роль ритуалізованих текстів у формуванні фольклорної традиції сучасної військової культури України та їхній вплив на національний наратив під час війни.

Виклад основного матеріалу дослідження.

У цьому дослідженні проаналізовано сукупність ритуалізованих текстів, пов'язаних із морською піхотою України: Клятву морського піхотинця, Поминання полеглого побратима та гасла. Ці тексти виразно демонструють ключові риси фольклорної героїки, зокрема, через символічне наповнення, ритуалізовані структури та особливі заклики до дії.

Як відомо, ритуал і ритуальні тексти є невід'ємними елементами фольклорної традиції, оскільки вони відіграють роль символічних актів, що фіксують і передають соціокультурні норми та цінності від покоління до покоління (Marine Corps Lore, 1960: 7). Ритуали не лише забезпечують спадковість традицій, а й зміцню-

ють зв'язок спільноти, формуючи колективну ідентичність.

Клятва як один з елементів фольклорної традиції є символом вірності, посвяти і відповідальності. У фольклорі вона часто функціонує як текст, що об'єднує спільноту навколо спільних цінностей та ідеалів, забезпечуючи зв'язок між індивідуальними зобов'язаннями та колективною метою (10 Facts About Marine Corps History and Traditions, 2021).

Клятва морського піхотинця

*Вступаючи до лав Морської піхоти України,
Я, _____, урочисто клянусь:
зберігати та продовжувати бойові традиції
Морської піхоти,*

*сумлінно виконувати свій військовий
обов'язок,*

*бути вірним спадкоємцем доблесті та честі
відважних воїнів морських піхотинців!*

Клянусь!

*діяти лише в інтересах українського народу
та нашої держави;*

*на землі, на морі та в повітрі бути завжди
готовим вступити в бій за Україну;*

*не жаліючи себе, залишатися вірним нака-
зам командирів та рішуче виконувати постав-
лені завдання!*

Клянусь!

*ніколи не підводити та не покидати своїх
товаришів по зброї,*

*не здаватися, не відступати та не зали-
шати побратима у біді, на полі бою проявляти
непохитну стійкість, битись заради пере-
моги – вірно і до кінця!*

Клянусь!

*з честю пронести крізь життя вірність
Морській піхоті!*

*Я буду відважним воїном, відданим захисни-
ком України,*

*щирим побратимом – гідним морським піхо-
тинцем,*

ВІРНИЙ ЗАВЖДИ!

Клянусь! (Зелінський, 2023: 4-5).

Клятва морського піхотинця України є центральним елементом ритуалізованих текстів, які формують моральні стандарти та колективну ідентичність воїнів. Вона має чітко структуровану форму, що включає урочисті обіцянки та зобов'язання перед Батьківщиною та бойовими побратимами. У тексті клятви використовуються фрази на зразок «урочисто клянусь»

та «бути вірним до кінця», що підкреслюють серйозність зобов'язань та важливість вірності і стійкості у бойових умовах. Таке формулювання підкреслює значимість ритуального складника клятви, адже формулювання «урочисто клянусь» і «бути вірним до кінця» не лише надають тексту величності, а й переносять воїнів у сакральний вимір. Ці фрази створюють відчуття зв'язку з традицією, де обіцянка служіння і готовність до самопожертви сприймаються як незмінні моральні орієнтири.

Символіка клятви ґрунтується на ключових поняттях, а саме: «честь», «відданість», «пам'ять про полеглих». Ці елементи відображають традиції військової доблесті, що передаються з покоління в покоління та підтримуються в сучасних умовах війни. Особлива увага приділяється обов'язку зберігати пам'ять про полеглих товаришів, що підкреслює колективний характер військової етики та її ритуальне значення.

Виділення трьох стихій – землі, моря та повітря – вказує на всезагальну природу служіння, де кожен простір сприймається як поле битви за Україну. Така структуризація має глибоке коріння у фольклорній героїці, де стихії часто ототожнюються з різними аспектами захисту й оборони. Заклик бути готовим до бою у будь-якому просторі символізує безмежну відданість і готовність до самопожертви, а також підкреслює міцний зв'язок сучасного воїна з архетипами народного героя, що стоїть на сторожі своєї землі за будь-яких умов.

Як і в текстах народної героїки, слова клятви «Я буду відважним воїном, відданим захисником України, щирим побратимом – гідним морським піхотинцем» увиразнюють своєрідну військову ініціацію, де обіцянка бути «відважним воїном» та «гідним морським піхотинцем» підтверджує готовність захисника взяти на себе відповідальність за спільноту, вступивши до когорти захисників України. Така обіцянка не лише закріплює особисті зобов'язання перед країною, а й ритуалізує момент переходу до кола побратимів, відтворюючи архетипи фольклорної традиції військової доблесті.

Клятви українського та американського морського піхотинця є важливими ритуалізованими текстами, що формують морально-етичні норми та зобов'язання воїнів перед державою та побратимами. Обидві клятви мають подібну структуру і спрямовані на зміцнення колектив-

ної ідентичності та відданості своїй місії. Однак між ними є суттєві відмінності, які відображають культурні та історичні особливості кожної країни (USMC History and Traditions, 2020: 14).

Українська клятва морського піхотинця зосереджується на відданості традиціям, бойовому обов'язку та вірності бойовим побратимам. Текст підкреслює важливість боротьби за свободу та незалежність України, а також збереження пам'яті про полеглих товаришів. Клятва має багато символічних елементів, таких як «урочисто клянусь», «бути вірним до кінця» та «зберігати бойові традиції». Ці фрази підкреслюють важливість колективного зобов'язання перед країною та спільнотою морських піхотинців. На нашу думку, фольклорна героїка виявляється в тому, що текст клятви відображає глибоку відданість побратимам та вірність, яка є характерною рисою епічних героїв у народній творчості. Як і в традиційних фольклорних епосах, де герой залишається вірним своїм товаришам і готовий пожертвувати собою заради спільної мети, клятва морського піхотинця закріплює цю цінність як основу морального кодексу воїна. Ця паралель із народним епосом підкреслює тяглість героїчних цінностей, що передаються через покоління та знаходять своє вираження у сучасних військових текстах (Marine Corps Lore, 1960: 12).

Американська клятва морського піхотинця, відома як «Oath of Enlistment», фокусується на вірності Конституції США та захисті країни від усіх ворогів, як внутрішніх, так і зовнішніх. Ключовими елементами клятви є фрази на кшталт «support and defend the Constitution» та «obey the orders of the President of the United States». Цей текст підкреслює індивідуальну відповідальність морського піхотинця перед законом та лідерами країни, що відображає акцент на громадянських правах та обов'язках.

Обидві клятви високо цінують патріотизм та відданість державі, але різняться в акцентах. Українська клятва зосереджена на боротьбі за свободу та незалежність у контексті тривалої боротьби з зовнішнім агресором. Це підкреслюється фразами «бути завжди готовим вступити в бій за Україну» та «пам'ятати про полеглих товаришів». Такий підхід до формування ідеології морського піхотинця пов'язаний із сучасним контекстом російсько-української війни, що вимагає високого рівня колективної

згуртованості та рішучості у боротьбі за державний суверенітет.

Текстологічний аналіз клятви морського піхотинця дозволяє виокремити елементи фольклорної героїки, втілені в образі сучасного захисника. Концептуалізація народних уявлень про захисника втілюється через такі риси, як відвага, вірність побратимам, готовність до самопожертви та безумовна відданість Батьківщині, – якості, характерні для героїв народного епосу. У структурі та змісті клятви простежується ритуалізація цих рис, що утворює сучасного воїна як спадкоємця історичних традицій і символічно об'єднує його з попередніми поколіннями захисників.

Для нашого дослідження ми обрали тексти-поминання, оскільки вони найбільш повно відображають глибину народного усвідомлення жертви, принесеної заради спільного блага. Поховальні традиції у фольклорі відіграють важливу роль у вшануванні пам'яті померлих і забезпеченні спадковості культурних цінностей. Такі ритуали пов'язані з пошаною до предків і зміцнюють зв'язок поколінь, створюючи відчуття єдності та обов'язку перед тими, хто пожертвував своїм життям заради майбутнього.

Ступінь ритуалізації текстів-поминань у сучасному контексті відображає прагнення зберегти сакральний характер традиційного фольклору, де кожен акт поминання набуває символічного значення. У цьому аспекті простежується народна героїка, заснована на баладній традиції, що часто акцентує на трагічних втратах, героїзмі та самопожертві. Балади, як і тексти-поминання, передають образи героїв, які живуть у пам'яті народу через своє служіння, відвагу і відданість. Таким чином, тексти-поминання виконують не лише меморіальну функцію, а й відтворюють архетипи героїчного епосу, адаптуючи їх до умов сучасної війни.

Поминання полеглого побратима

Ти був!

Ти є!

Ти будеш завжди!

Відважним воїном, відданим захисником України, щирим побратимом – гідним морським піхотинцем, ВІРНИЙ ЗАВЖДИ! Твоя вірність – наша сила! Наша пам'ять – твоя слава! Не забудемо! Не зупинимося! Не здамося! (Зелінський, 2023: 104-107).

Ці обряди мають потужний символічний характер, оскільки вони не лише зберігають пам'ять про полеглих, а й формують у воїнів відчуття причетності до більшого спільного. Це відчуття ґрунтується на визнанні жертвності, яку принесли їхні товариші заради захисту країни. Фрази, на зразок «Ти був! Ти є! Ти будеш завжди!», акцентують на безперервності існування пам'яті про загиблих та створюють відчуття незмінної присутності побратимів у житті тих, хто продовжує службу. Така безперервність допомагає воїнам не лише вшанувати пам'ять загиблих, а й знайти внутрішню силу, яка зміцнює їхню мотивацію та рішучість.

У народній традиції вшанування воїнів завжди займало важливе місце, оскільки такі обряди не лише зберігали пам'ять про героїв, а й передавали з покоління в покоління архетипи героїзму та самопожертви. У героїчних епосах часто трапляються описи поховальних обрядів, які супроводжуються символічними діями, як-от: встановлення кургану або виголошення пам'ятних промов, що акцентують на подвигах загиблого. Такі обряди, наприклад, можна знайти у козацьких думах, де часто згадується жертвність героїв задля захисту рідної землі. Подібна традиція в сучасних текстах поминання простежується через фрази, як-от: «Ти був! Ти є! Ти будеш завжди!», що трансформують ці мотиви у ритуали вшанування воїнів, адаптовані до контексту сучасної війни.

Тексти поминання виконують роль «мосту» між минулим і теперішнім, з'єднуючи сучасних морських піхотинців із їхніми попередниками. Цей зв'язок забезпечує спадкоємність військових традицій та символізує передачу обов'язку продовжувати боротьбу за свободу та незалежність. Наприклад, в українських морських піхотинців відчуття зв'язку з історичними героями та попередніми поколіннями воїнів є ключовим елементом патріотичного виховання, що сприяє формуванню глибокої поваги до військової спадщини та зобов'язань перед країною.

Обряди вшанування полеглих відіграють значну психологічну роль у підтримці моральної стійкості воїнів. Тексти, що використовуються у цих обрядах, стають важливим засобом колективної терапії, допомагаючи зменшити почуття втрати та зневіри. Вони надають змогу морським піхотинцям усвідомити цінність життя кожного побратима та спонука-

ють їх до продовження боротьби з розумінням важливості своєї місії. Як відомо, в текстах українського героїчного епосу образи героїв, які долають стихії, часто набувають сакрального значення. Наприклад, у козацьких думах нерідко згадуються воїни, які майстерно переправляються через Дніпро, що символізує не лише фізичну перепону, а й подолання життєвих і бойових викликів.

Тексти поминання мають важливе значення для формування позитивного образу загиблих серед побратимів. Ці тексти створюють героїчний образ полеглих воїнів, що стає прикладом для наслідування. Воїни сприймають своїх полеглих товаришів як символи стійкості, відваги та самопожертви, що мотивує їх самих до відповідної поведінки у бойових умовах. Героїчний наратив, закладений у текстах поминання, підкреслює цінність жертвного подвигу та закріплює його як основу військової етики морських піхотинців.

Таким чином, обряди вшанування полеглих побратимів є невід'ємним складником військової культури морських піхотинців. Вони не лише зберігають пам'ять про минулі подвиги, а й формують спільну ідентичність, посилюють бойовий дух та підтримують психологічну стійкість воїнів, що важливо у сучасних умовах війни. Сучасні тексти, що аналізуються у статті, продовжують фольклорну традицію вшанування героїв, яка ґрунтується на ритуалізованих формах пам'яті та ідеях жертвності. Їхні корені сягають народних дум і балад, де героїзм отожднюється з відвагою, вірністю побратимам та самопожертвою заради спільного блага. Ці архетипи героїчної культури адаптуються до сучасних текстів, зберігаючи тяглість традиції та підсилюючи її актуальність у контексті сучасної війни. Таким чином, сучасні ритуальні тексти виконують роль символічного містка між народною героїкою та сучасними військовими наративами, забезпечуючи спадкоємність та утверджуючи моральні основи військової культури.

Серед ритуалізованих текстів морського піхотинця України як сучасних форм фольклорної героїки чільне місце посідають гасла морської піхоти. Давня українська традиція засвідчує, що гасла є своєрідними короткими фольклорними текстами, які концентровано виражають основні цінності та ідеали спільноти. Це сентенції, що репрезентують най-

важливіші чесноти, зафіксовані народною традицією, і формують моральний кодекс воїна. У сучасній військовій культурі гасла морської піхоти виконують роль мотиваційних висловів, що надихають, об'єднують та символізують ключові принципи героїчного служіння.

Найголовніші чесноти, до яких апелюють ці гасла:

Вірність та відданість:

Semper fidelis. Вірний завжди.

Один за всіх, і всі за одного!

Per mare per terra. Морем і землею.

Semper paratus. Завжди готовий.

Відвага та рішучість:

Без бою нема слави!

Вперед! Вперед! Штормовий берет!

Намір воїна сильніший за будь-які перешкоди.

Дивлячись у вічі смерті – посміхайся!

Самопожертва та стійкість:

Зі щитом або на щиті!

Воля або смерть!

Двічі клятви не складають! Двічі не вмирають!

Не можеш піднятися – наступай лежачи!

Незламність духу:

Морська піхота – вічний стан душі.

Оточення – не кінець, а можливість наступати в будь-якому напрямку.

Per aspera ad astra. Через терни до зірок.

Збили з ніг – бійся на колінах!

Повага до традицій та історичної спадщини:

З нами Бог і два парашути.

Рабів до раю не пускають!

Aut vincere aut mori. Перемога або смерть.

À la guerre comme à la guerre. На війні як на війні (Зелінський, 2023: 103).

Гасла морської піхоти, подані у цій класифікації, демонструють продовження традиційної форми фольклорної героїки, адаптованої до сучасних військових реалій. Вони зберігають тяглість ідей вірності, мужності, самопожертви та незламності, відображаючи ключові цінності, що формують моральний стрижень українського воїна.

Гасла морських піхотинців України мають високий рівень емоційної насиченості та чітко виражений заклик до дії. Фрази на зразок «Разом до перемоги!» або «Ні кроку назад!» є не просто закличками до бойової активності, а своєрідними символами єдності, що підкреслюють

спільну мету та готовність до самопожертви. Така структура гасел сприяє формуванню колективної свідомості та зміцнює відчуття єдності серед морських піхотинців, а це є надзвичайно важливим фактором під час бойових дій. Аналогії до таких гасел можна знайти у народній традиції, де вони виконували функцію мобілізації спільноти, підтримки бойового духу та закріплення колективної ідентичності. Наприклад, у козацьких походах використовувалися вислови на кшталт «За віру і волю!» або «Козацька слава не вмре, не загине!», які надихали козаків на боротьбу і підкреслювали важливість єдності та спільної мети.

Такі вислови функціонували як ритуалізовані тексти, що допомагали зберегти стійкість перед обличчям небезпеки, об'єднуючи учасників спільної справи через спільні цінності. Аналогічно, гасла морських піхотинців України продовжують цю традицію, підкреслюючи їхню роль як інструменту моральної підтримки та мотивації в сучасному військовому контексті.

Лексичний аналіз гасел показує, що вони часто будуються на основі риторичних прийомів, таких як анафора, повторення ключових слів або фраз, що робить їх більш впізнаваними та легкими для запам'ятовування. Наприклад, фрази «Морська піхота – сила!» та «Морська піхота – слава!» створюють ритмічний і римований образ, що посилює їх емоційний вплив. Використання таких риторичних засобів є важливим для створення атмосферної та психологічної підтримки під час бойових дій, коли кожне слово має значення для підвищення бойового духу.

Варто порівняти ці гасла з аналогічними висловлюваннями, які використовуються морськими піхотинцями США. Наприклад, американське гасло «Semper Fidelis» («Завжди вірний») виконує схожу функцію, підкреслюючи відданість ідеалам і побратимству. Ця фраза є частиною ідентичності морських піхотинців США, вона використовується для створення єдності та формування почуття спільної мети серед військовослужбовців. Водночас, у порівнянні з українськими гаслами, американські акцентують більше на індивідуальній відповідальності кожного воїна перед командою та країною (Johnson, 2018; Marine Corps Core Values, 2008).

На відміну від гасел, що використовуються українськими морськими піхотинцями, які зосереджуються на темах боротьби за свободу та незалежність, американські гасла часто містять елементи, пов'язані з національною гордістю та славою військової служби. Це відображає різницю в акцентах військової культури обох країн. Для українських морських піхотинців гасла є вираженням сучасних викликів та реалій війни, у той час як для морських піхотинців США ці гасла слугують нагадуванням про історичну місію та відданість військовій службі. Таким чином, зміст гасел відображає не лише військову культуру, а й поточні соціальні та історичні обставини кожної країни.

Загалом, аналіз гасел морських піхотинців України та США показує, що, попри схожість у структурі та функціях, їхнє змістове наповнення відображає специфіку національних традицій та культурних особливостей військових формувань.

Висновки. Таким чином, у результаті дослідження трьох різновидів ритуалізованих текстів морського піхотинця України з'ясовано, що ці тексти є сучасними формами фольклорної героїки, які поєднують риси традиційної народної культури з актуальними викликами військового життя. Клятва морського піхотинця виконує функцію ритуального тексту, що закріплює моральні та етичні принципи, такі як вірність, відвага і самопожертва. Вона відображає архетипи героїчного служіння, властиві народним посвятам, і сприяє формуванню морального кодексу воїна. Тексти-поминання ґрунтуються на поховальних традиціях народної культури і виконують важливу ритуальну

та психологічну роль, допомагаючи вшанувати пам'ять загиблих і зміцнити єдність військового колективу. Ці тексти формують героїчний образ полеглих побратимів, який стає джерелом натхнення та моральної підтримки для тих, хто продовжує боротьбу. Гасла морських піхотинців є короткими ритуалізованими текстами, що поєднують емоційну насиченість і мобілізаційний характер. Вони спираються на риторичні прийоми, властиві фольклорній традиції, зокрема повторення та анафору, і підкреслюють ключові чесноти, як-от: незламність, відданість і готовність до дії. Гасла об'єднують воїнів навколо спільної мети та слугують потужним засобом мотивації.

Усі три різновиди текстів об'єднані спільною функцією – формуванням колективної ідентичності морських піхотинців через інтеграцію фольклорних елементів у сучасний військовий дискурс. Вони демонструють, як традиційні риси фольклорної героїки трансформуються у відповідь на сучасні виклики, зберігаючи при цьому історичну пам'ять і героїчні ідеали, що є основою військової культури морської піхоти України. Це особливо важливо для підтримання морального духу під час тривалої війни, коли пам'ять про полеглих стає важливим мотиватором для подальшої боротьби.

Перспективи подальших досліджень можуть бути пов'язані з більш глибоким аналізом ролі ритуалізованих текстів в інших підрозділах українських збройних сил, а також із порівнянням таких текстів із подібними формами військового фольклору у збройних силах інших країн, що дозволить більш повно розкрити їхній вплив на військову культуру та національну ідентичність.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Зелінський А. Вести! Боротися! Перемагати! Харків : Видавництво Старого Лева, 2023. 99 с.
2. Johnson J. *The Marines, Counterinsurgency, and Strategic Culture*. Georgetown University Press, 2018. 320 p.
3. *Marine Corps Lore*. United States Marine Corps, 1960. 18 p. URL: <https://www.usmcu.edu/Portals/218/Marine%20Corps%20Lore.pdf> (дата звернення: 12.08.2024).
4. 10 Facts About Marine Corps History and Traditions. 9.11.2021. URL: <https://www.uso.org/stories/3211-10-facts-about-marine-corps-history-and-traditions>. (дата звернення: 09.08.2024).
5. Marine Corps Core Values. URL: <https://web.archive.org/web/20080924043331/http://usmilitary.about.com/od/marines/1/blvalues.htm> (дата звернення: 07.08.2024).
6. History of the Marine Corps Hymn. URL: https://web.archive.org/web/20070428043133/http://www.marineband.usmc.mil/learning_tools/library_and_archives/resources_and_references/marines_hymn.htm (дата звернення: 07.08.2024).
7. USMC History and Traditions. URL: <https://www.tecom.marines.mil/Portals/120/Docs/Student%20Materials/CREST%20Manual/RP0105.pdf> (дата звернення: 14.08.2024).

REFERENCES:

1. Zelinskyi, A. (2023). *Vesty! Borotysia! Peremahaty!* [Lead! Fight! Win!]. Lviv : Vydavnytstvo Staroho Leva.
2. Johnson, J. (2018). *The Marines, Counterinsurgency, and Strategic Culture*. Georgetown University Press.
3. Marine Corps Lore. United States Marine Corps, 1960. Retrieved from: <https://www.usmcu.edu/Portals/218/Marine%20Corps%20Lore.pdf>
4. 10 Facts About Marine Corps History and Traditions. 9.11.2021. Retrieved from: <https://www.uso.org/stories/3211-10-facts-about-marine-corps-history-and-traditions>
5. Marine Corps Core Values. Retrieved from: <https://web.archive.org/web/20080924043331/http://usmilitary.about.com/od/marines/1/blvalues.htm>
6. History of the Marine Corps Hymn. Retrieved from: https://web.archive.org/web/20070428043133/http://www.marineband.usmc.mil/learning_tools/library_and_archives/resources_and_references/marines_hymn.htm.
7. USMC History and Traditions. Retrieved from: <https://www.tecom.marines.mil/Portals/120/Docs/Student%20Materials/CREST%20Manual/RP0105.pdf>.